

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2Nt/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715010122
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5715010122.1

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Miroslava Mazúcha a prísediacich Boženy Donovalovej a Márie Huťkovej na verejnom zasadnutí 30.06.2015 v Martine takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh Z.. W. Č., nar. XX.XX.XXXX T. J., trvale bytom J. - M.W., M. Č.. XXXX/XX, na povolenie obnovy konania z 30.01.2015 v prospech svojho syna W. Č.Z., Q.. XX.XX.XXXX T. J., trvale bytom J., I.. M. Č.. XXXX/XX, toho času v ÚVTOS Prešov - Sabinov, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 13T/84/2010, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin z 07.12.2010, sp. zn. 13T/84/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 09.03.2011, sp. zn. 2To/9/2011 uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia z a m i e t a, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. zák.

Podľa § 398 ods. 3 Tr. por. výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému W. Č., Q.. XX.XX.XXXX T. J., trvale bytom J., I.. M. Č.. XXXX/XX, toho času v ÚVTOS Prešov - Sabinov, uložený rozsudkom Okresného súdu Martin z 07.12.2010, sp. zn. 13T/84/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 09.03.2011, sp. zn. 2To/9/2011 pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., vo výmere 10 rokov nepodmienečne, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý v súčasnosti vykonáva, n e p r e r u š u j e .

odôvodnenie:

Navrhovateľ Z.. W. Č. podal návrh na povolenie obnovy konania v spojení s návrhom na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody vo veci, v ktorej bol jeho syn W. Č., Q.. XX.XX.XXXX, toho času vo výkone trestu v ÚVTOS Prešov odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu z 07.12.2010, sp. zn. 13T/84/2010 pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v spolupáchateľstve podľa ust. § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Podaný návrh v podstate odôvodnil tým, že prvostupňový aj odvolací súd rozhodli, že predaj drog viacerým osobám napĺňa závažnejší spôsob konania ako osobitný kvalifikačný pojem a teda podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Zmenu v prístupe k aplikácii ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák. ako osobitného kvalifikačného pojmu odôvodňujúceho použitie trestnej sadzby kvalifikovanej skutkovej podstaty je možné vyvodiť z rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Tdo/75/2012 zo dňa 22.05.2013, z odbornej diskusie (napr. príspevok JUDr. Petra Šamka - sudcu Krajského súdu v Bratislave,

publikovaného dňa 01.01.2014 na webovej stránke právne listy) i z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14.01.2014, sp. zn. 2T/89/2013 z ktorého odôvodnenia vyplýva, že základná skutková podstata trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. zahŕňa celú škálu konaní od jednorazového predaja jednej dávky drogy jednej osobe (prípadne viacerým osobám) cez predaj dílerským spôsobom (predávanie dávok viacerých osobám) a to aj viacerých dávok - ako to bolo v danom prípade, či predaj drog tzv. komisionálnym spôsobom predaja (výrobca drog prenechá tovar distribútorovi s tým, že distribútor drogy predá konzumentom pre výrobcu za určitú províziu).

Ak teda obžalovaný predával drogy viacerým osobám - deviatim konzumentom, celkom určite nie je možné jeho konanie právne kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. za použitia § 138 písm. j/ Tr. zák., pretože predaj viacerým osobám je už zahrnutý v znakov základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu a takýto postup súdu bol v rozpore s ust. § 38 ods. 1 Tr. zák., ktoré zakazuje, aby ten istý znak bol znakom základnej a zároveň aj kvalifikovanej skutkovej podstaty toho istého trestného činu.

Je nepochybné, že táto nová rozhodovacia prax je spôsobilá už sama o sebe odôvodniť iné rozhodnutie o vine (základná skutková podstata namiesto kvalifikovanej skutkovej podstaty), vzhľadom k uloženému trestu odňatia slobody. Vzhľadom k tomu, že trestné konanie proti obžalovaným skončilo právoplatne dňa 09.03.2011 (a následne prešlo aj dovolacie konanie), je nepochybné, že nová rozhodovacia prax bola súdu skôr neznáma. Táto nová rozhodovacia prax, ktorá spočíva v uvedení aplikačnej praxe do súladu so skutočným obsahom právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 172 ods. 1 Tr. por., t. j. v jej upresnení, nie je novým dôkazom. Ostáva posúdiť, či je tou skutočnosťou, ktorú má na mysli ust. § 394 ods. 1 Tr. por. Ak by nemala byť skutočnosťou (ako javom), musela by byť jej opakom, t. j. „neskutočnosťou.“ Táto však nie je spôsobilá vyvolať zmeny v objektívnej realite, ale nová rozhodovacia prax ich vyvoláva a je napríklad v možnosti uloženia podmieneného trestu odňatia slobody. Musí teda byť skutočnosťou. Bol toho názoru, že Trestný poriadok tu podáva pomocnú ruku a to v jeho ust. § 394 ods. 4 Tr. por. Rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva nepridáva do zisteného skutkového deja nič nové, je len kvázi procesným rozhodnutím, ktoré poukazuje na porušenie v aplikácii jednotlivých ustanovení Dohovoru (a to ešte rozvitých judikatúrou tohto súdu). A v prípade novej rozhodovacej praxe nejde o nič iné. Osobitne je potrebné poukázať na to, že zákonodarca vložil do ust. § 394 ods. 4 Tr. por. slovo aj a to vo význame „navyššie.“ Aj výklad pojmu skutočnosť musí zodpovedať základným zásadám trestného konania, ktoré sú zásadami konania orgánov právneho štátu. Tu sa však vytvorili dve kategórie páchatel'ov vo vzťahu k ich postihu a to za identického zákonného stavu. To nezodpovedá základným predpokladom zákonného a spravodlivého súdneho konania osobitne, ak už nie je k dispozícii žiadny iný, účinný prostriedok nápravy. Aj vo vzťahu k tomuto je potrebné posudzovať zmenu v rozhodovacej praxi, ako novú skutočnosť v zmysle ust. § 394 ods. 1 Tr. por.

Navrhol, aby súd uznesením povolil obnovu konania a v zmysle ust. § 401 Tr. por. zároveň povolil obnovu konania aj v prospech spoluodsúdeného J. M.. Vzhľadom na povahu opísaných skutočností a vo vzťahu k ďalším skutočnostiam (ustanovená trestná sadzba), výkon trestu odňatia slobody v rozsahu 5 rokov a 3 mesiace, po započítaní väzby, existenciu poľahčujúcich okolností, navrhol, aby súd v zmysle ust. § 398 ods. 3 Tr. por. prerušil výkon trestu odňatia slobody tak u jeho syna W. Č., ako aj u spoluobžalovaného J. M.. K návrhu pripojil článok JUDr. Petra Šamku z 01.01.2014 a časť rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. z 14.01.2014, sp. zn. 2T/89/2013.

Navrhovateľ Z.. W. Č. na verejnom zasadnutí predniesol návrh v súlade s jeho písomným vyhotovením. Prokurátorka ani spoluodsúdený J. M. sa k návrhu na povolenie obnovy konania nevyjadrili.

Odsúdený W. Č. vypovedal, že návrh podal jeho otec. Podstatou návrhu je, že iné súdy rozhodli inak v obdobných veciach. Vo veci bolo podané aj dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ale ten dovolanie odmietol. Prostredníctvom obhajcu bola podaná aj nejaká žaloba na Európsky súd pre ľudské práva, ale v súčasnosti ešte nie je žiadny výsledok.

Spoluodsúdený J. M., ako osoba, ktorá by mohla byť priamo dotknutá rozhodnutím vypovedal, že v tejto veci boli prostredníctvom obhajcu podávané aj podania na Ústavný súd Slovenskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky, Európsky súd pre ľudské práva. V ich prospech v tejto veci žiadne rozhodnutia vydané neboli. Najvyšší súd dovolanie odmietol a taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosť obidvoch odsúdených zamietol. Európsky súd pre ľudské práva ich podanie prijal, ale rozhodnutie nevydal.

Na verejnom zasadnutí bol prečítaný aj článok k téme predaja drog viacerým osobám, časť rozsudku Okresného súdu Bratislava V. z 14.01.2014 sp. zn. 2T/89/2013, pripojený spis Okresného súdu Martin 13T/84/2010 a registre trestov oboch odsúdených.

Navrhovateľ Z. Č., obhajca aj odsúdený W. Č. navrhli povoliť obnovu konania a prerušiť výkon trestu. Odsúdený J. M. (ako osoba, ktorá by mohla byť dotknutá rozhodnutím) nemal žiadne návrhy a prokurátor navrhol návrh na obnovu konania zamietnuť, pretože neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou podľa ods. 1 až 3 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky, alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Vychádzajúc z obsahu vykonaného dokazovania a vzhľadom na citované zákonné ustanovenie súd dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepredložil žiadny nový dôkaz v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por., ktorý by bol súdu skôr neznámy, čo v svojom návrhu konštatoval aj sám navrhovateľ.

Súd po zhodnotení dokazovania dospel k záveru, že mu ani neboli predložené nové skutočnosti, ktoré napĺňajú obligatórne znaky zákonného ustanovenia § 394 ods. 1, ods. 4 Tr. por.

Navrhovateľ v prvom rade nepredložil rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého by rozhodnutím prokurátora, alebo súdu Slovenskej republiky v tejto trestnej veci, alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo boli porušené základné ľudské práva, alebo slobody odsúdeného.

K rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.05.2013, sp. zn. 3Tdo/75/2012 je potrebné poznamenať, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v zjednocujúcom stanovisku č. 13 z 09.12.2014, sp. zn. Tpj/69/2014 na zjednotenie výkladu a aplikácie osobitného kvalifikačného pojmu spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. „na viacerých osobách,“ pri trestných činoch proti majetku uviedol, že objektom trestných činov proti majetku je ochrana majetku a majetkových práv ustanoveniami uvedenými v štvrtej hlave osobitnej časti Trestného zákona (§ 212-249 Tr. zák.). Individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby vecí a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a vo vzťahu, ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom podľa § 138 písm. j/ Tr. zák., teda spáchanie činu na viacerých osobách. Z tohto je evidentné, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.05.2013 sp. zn. 3Tdo/75/2012 bolo upravené vydaním stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09.12.2014 sp. zn. Tpj/69/2014.

Súd po vyhodnotení dokazovania dospel aj k záveru, že odborný článok a rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV. z 14.01.2014 sp. zn. 2T/89/2013 nie je novo objavenou skutočnosťou zákonne vymedzenou v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. zák. Súd sa totiž pri svojom rozhodovaní nemôže výlučne riadiť odbornými článkami a právna kvalifikácia skutku bola v kompetencii prvostupňového a odvolacieho súdu. Prvostupňový aj odvolací súd skutok kvalifikovali aplikáciou zákona a od času právoplatného rozhodnutia nedošlo k zmene právneho predpisu v tejto časti. Rozhodnutie iného súdu z Bratislavy je len jedným z množstva súdnych rozhodnutí v obdobných veciach a ak tento súd obdobný skutok kvalifikoval inak neznamená to automaticky, že ho kvalifikoval správne a že toto rozhodnutie môže mať vplyv na právoplatné rozhodnutie v tejto veci.

Prípadné posúdenie správnosti, alebo nesprávnosti právnej kvalifikácie skutku je iba v kompetencii Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu, keďže jedným z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je a dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na

nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Z obsahu pripojeného spisu 13T/84/2010 vyplýva, že odsúdený v svojom dovolaní z 27.07.2011 (č.l. 526) tento dovolací dôvod ani neuvádzal a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 10.11.2011, č. k. 5Tdo/47/2011-546 dovolania odsúdených W. Č. a J. M. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol, pretože neboli naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu), ani § 371 písm. g/ Tr. por. (rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom).

Súd z vyššie uvedených dôvodov návrh na povolenie obnovy konania podaný v prospech odsúdeného W. Č. zamietol a výkon jeho trestu neprerušil.

Z dôvodu, že súd nepovoľoval obnovu konania v prospech odsúdeného W. Č. nerozhodoval osobitným výrokom v prospech spoluodsúdeného J. M., ktorý v tejto trestnej veci samostatný návrh nepodával.

Poučenie:

Proti uzneseniu - výroku o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania - je možné podať sťažnosť prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do troch dní od jeho oznámenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

Proti výroku uznesenia - o neprerušení výkonu trestu odňatia slobody - sťažnosť nie je prípustná.